

Arrest

nr. 323 748 van 21 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 oktober 2024 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN /oco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse bekeerde protestantste christen te zijn, geboren in Bagdad op [...] januari 2003. U komt uit een sjiitische familie en woonde in verschillende wijken in Bagdad, namelijk Shuala, Khadimiya en Um Najem. Op 10 april 2015 verliet u Irak samen met uw moeder A.H.N.A. (O.V. [...]) en zus W.H.K.A. (O.V. [...]). Op 1 juni 2015 kwamen jullie in België aan.

Nog diezelfde dag heeft uw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van u en uw zus, als vergezellende minderjarigen, werd ingediend.

In het kader van dit verzoek werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 1 maart 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Op 27 maart 2017 diende uw moeder beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), doch deze besliste zijn zijn arrest van 11 december 2017 tot de bevestiging van de beslissing van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

*Op 28 januari 2017 dienden u en uw zus in eigen naam een **eerste verzoek** om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeldde u, net als uw moeder, dat uw vader tot de militie asaib ahl al haq behoorde en jullie sloeg. Ook uw halfbroer langs vaderskant zou u gewelddadig behandeld hebben. Uw ouders waren gescheiden en uw moeder kreeg het hoederecht over u en uw zus. Aangezien uw moeder en zus hier in België geen hoofddoek dragen, zou uw vader ermee gedreigd hebben u te doden. Hij eiste tevens dat uw zus zou huwen. Volgens uw advocaat zou hij u tevens willen dwingen zich bij de militie aan te sluiten. Verder verwees u naar het feit dat u hier een betere toekomst wilt uitbouwen en wilt verder studeren.*

Op 5 juli 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw verzoek niet-ontvankelijk aangezien werd geoordeeld dat u geen eigen feiten aanhaalde die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigden. In hoofde van uw zus haar eerste verzoek werd een gelijkaardige beslissing genomen. Het beroep dat u en uw zus hiertegen indienden bij de RvV werd verworpen op 11 december 2018.

Uw moeder diende op 21 september 2018 een tweede verzoek in hetwelk op 20 juni 2019 werd beëindigd daar ze niet kwam opdagen voor haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Op 22 juli 2019 diende uw moeder een derde verzoek in. Dit werd op 15 april 2020 door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV bevestigde deze beslissing bij arrest van 7 januari 2021.

*U verliet België niet en diende op 22 december 2020 een **tweede verzoek** in. In het kader van dit verzoek verzoek herhaalde u uw eerdere vrees door uw vader te worden gedwongen u aan te sluiten bij de militie 'asaib ahl al haq'. Daarnaast verklaarde u zich aangetrokken te voelen tot jongens en geen moslim meer te zijn. U vreest bij een terugkeer naar Irak zowel uw vader als andere radicalen. U zou gedood kunnen worden of in de gevangenis opgesloten worden.*

Ter staving van uw tweede verzoek legde u een origineel doktersattest i.v.m. een litteken op uw hoofd voor.

Op 16 juli 2021 besliste de Commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van uw tweede verzoek. U diende hiertegen op 26 juli 2021 beroep in bij de RvV. Het beroep werd echter verworpen door de RvV op 11 februari 2022.

*Zonder het Belgisch grondgebied te verlaten diende u op 30 januari 2023 een **derde verzoek** verzoek om internationale bescherming in. Ook uw zus en moeder dienden op dezelfde dag een tweede, respectievelijk vierde verzoek in. U verklaarde in het kader van huidig verzoek u bekeerd te hebben naar het christendom. U zou sinds 2021 frequent de Baptistenkerk in Antwerpen bezoeken, samen met uw moeder en zus. U zou zich bekeerd hebben naar het protestantisme. Uw doop stond gepland voor 2022 maar deze kon pas doorgaan in 2023. U vreest zowel de stam als uw vader bij een terugkeer naar Irak omwille van deze bekering. Een onbekende zou een dreigbrief, afkomstig van de stam, via WhatsApp doorgestuurd hebben naar uw moeder. In deze brief zou vermeld staan dat jullie bloed vergoten mag worden. U veronderstelt dat ze via sociale media foto's van jullie bekering moeten gezien hebben.*

Ter staving van uw derde verzoek legde u volgende documenten neer: uw doopcertificaat (origineel), attest in verband met godsdienstlessen die u volgde en conferentie MBB waaraan u deelnam (kopie), stammenbrief (kopie) en een USB stick met verder beeld- en videomateriaal van uw doop en een conferentie van de kerk. Uw moeder haar vierde verzoek werd ondertussen op 11 september 2023 onontvankelijk verklaard. Ze ging hiertegen niet in beroep. Op 12 februari 2024 diende uw moeder ondertussen een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Op 15 april 2024 werd ook dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard daar zij geen nieuwe geloofwaardige elementen aanhaalde. Ook hiertegen ging uw moeder niet in beroep.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale

bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Niettegenstaande in het kader van uw huidig verzoek aanvankelijk werd besloten tot de ontvankelijkheid dient te worden vastgesteld dat u, en dit op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier, er niet in geslaagd bent het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde aan te tonen.

Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet moet worden vastgesteld dat u niet heeft weten te overtuigen van uw, minstens overtuigende en oprechte, bekering.

Dient vooreerst opgemerkt te worden dat u in het kader van uw derde verzoek plots verklaart dat u zich hier intussen heeft bekeerd tot het Christendom, en dat dit een terugkeer naar Irak voor u onmogelijk maakt. Gelet op uw eerdere verzoeken en verklaringen, die over de ganse lijn geloofwaardigheid ontberen, dient deze plotse bekering al bij voorbaat met enig voorbehoud te worden bekeken. Ook andere elementen maken dat dit asielmotief niet ernstig kan worden genomen en/of u minstens een zogenaamde bekering voorwendt om een nieuw asiolverzoek kracht bij te zetten. Dat u doorheen uw verschillende verzoeken telkens een ander asielmotief naar voren schoof als reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Irak doet reeds de wenkbrauwen fronsen. Zo haalde u in het kader van uw eerste aanvraag een vrees voor de sjjiitische milities en uw vader aan, gevolgd door een plots besef dat u homoseksueel zou zijn, aangehaald bij u tweede verzoek, om dan nu in het kader van uw derde aanvraag aan te brengen dat u omwille van een bekering naar het christendom een terugkeer naar Irak vreest. Uw steeds wisselende asielmotieven doen reeds vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw thans aangehaalde bekering.

Ook volgende is opmerkelijk. Zo paste u doorheen de jaren en de verschillende procedures om internationale bescherming die u opstartte, uw verklaringen aangaande uw 'geloof' telkens aan.

Zo verklaarde u in het kader van uw eerste aanvraag een sjjiitische moslim te zijn. Doorheen deze procedure maakte u echter nooit eerder gewag van enige twijfel rond de islam, laat staan een interesse in ander geloof. Niettegenstaande u aangaf problemen te hebben gekend omdat uw vader deel uitmaakte van een sjjiitische militie, heeft u ook nooit laten uitschijnen dat dit voor u een reden zou zijn om u af te keren van uw geloof, nl. de islam (zie volledige procedure eerste aanvraag). In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u dan voor het eerst niet meer te geloven en merkte u bij de DVZ op u een atheïst was geworden (zie vragenlijst tweede aanvraag – vraag 1.8 religie en CGVS2, p. 12). In het kader van uw tweede verzoek oordeelde de Commissaris-generaal reeds dat hieraan geen geloof kon worden gehecht. Dit ondermeer juist omdat u in het kader van uw eerste verzoek nimmer enige twijfel dan wel afkerige houding ten aanzien van de islam liet optekenen terwijl u in het kader van uw tweede verzoek dan weer beweerde dat u al veel eerder, zelfs toen u nog in Irak woonde, al geen overtuigd moslim was, niet akkoord was met de tradities van de islam én bovendien toen al reeds besepte dat u geen religie had (zie beslissing 2de verzoek in uw administratief dossier). In het kader van uw tweede verzoek wijzigde u bovendien voor het CGVS ook nogmaals uw verklaringen daar waar u dan weer – in tegenstelling tot wat u voor de DVZ aanhaalde - beweerde geen atheïst te zijn maar wel 'zonder geloof' te zijn. Wat dit precies inhield kon u niet duiden (CGVS2, p. 12-13 + beslissing 2de verzoek in uw administratief dossier).

In kader van uw derde aanvraag verklaarde u dan plots bekeerd te zijn tot het christendom. U hierbij gevraagd welke stroming u binnen het christendom precies volgde kon u hier niet éénduidig op antwoorden. Zo verklaarde u bij DVZ een katholiek te zijn (zie vragenlijst derde aanvraag – vraag 1.8 religie). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u aanvankelijk orthodox te zijn. Na enige twijfel vroeg u tijdens het persoonlijk onderhoud of u even in uw gsm mocht kijken, daar had u immers genoteerd tot welke strekking binnen het christendom u bekeerd was. Nadat u uw gsm bekeek, verklaarde u dan tot het protestantisme te zijn bekeerd (CGVS3, p. 4). Het mag duidelijk zijn dat dit geenszins overtuigend overkomt. Een geloofsafval, gevolgd door een bekering tot een andere religie, betreft immers een intens proces dat logischerwijs gepaard gaat met de nodige reflectie. Dat u dan niet eens duidelijk kan aangeven tot welke strekking u zich dan zou bekeerd hebben en uiteindelijk pas nadat u dit in uw gsm heeft nagekeken, is geenszins ernstig.

Op de vraag waarom u, indien u zich van de islam wou afkeren, niet gewoon 'zonder religie' bleef, zoals u aanhaalde in het kader van uw tweede verzoek, verklaarde u plots dat dit niet ging voor u. Zo zou u sinds u kind was het bestaan van een God in uw leven gewoon zijn, een leven zonder religie bestaat niet voor, zo verklaarde u (CGVS3, p. 4). Nochtans verklaarde u in het kader van uw tweede verzoek nét dat u zonder God of religie leefde (CGVS2, p. 12-13).

Dat u aldus in het kader van uw eerste verzoek verklaarde een sjitische moslim te zijn, tijdens uw tweede verzoek plots aanvankelijk beweerde atheïst te zijn, en later opmerkte dat u 'zonder God' bent, om dan nu aan te halen dat u 'niet zonder God' kan leven en u bekeerde tot het christendom maar hier dan weer niet éénduidig weet te zeggen tot welke strekking u zich bekeerde en u dit bovendien op uw gsm diende op te zoeken, tart elke verbeelding en kan alleen maar de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen bevestigen.

*Ook over de timing van uw bekering legde u dermate warrige en tegenstrijdige verklaringen af. Bij DVZ verklaarde u bekeerling te zijn sinds 2018 (zie DVZ vragenlijst volgend verzoek vraagt 1.8 religie). Tijdens het onderhoud bij het CGVS verklaarde u dan weer bekeerd te zijn sinds 2021. Daar dit een verschil van **drie jaar** is holt dit verder de geloofwaardigheid van uw relaas uit.*

Ook dienen er menig vraagtekens geplaatst te worden bij het volgende. Wat betreft de stroming die u, uw zus en moeder kozen, is het vooreerst minstens bevreemdend te noemen dat u en uw zus een andere stroming zouden gekozen hebben dan uw moeder. Dit ondanks het feit dat jullie zich rond dezelfde periode zijn beginnen interesseren in het christendom, jullie samen de Arabische Baptistenkerk in Antwerpen zouden bezoeken, trainingen en conferenties bijwoonden én jullie zich tezamen zouden hebben laten dopen. (CGVS3, p. 3). Zoals reeds hierboven uiteengezet kon u alvast niet overtuigen met uw steeds wisselende verklaringen (zie supra). Uw zus verklaarde protestants te zijn (CGVS zus, p. 4). Uw moeder zou dan weer katholiek zijn (Verklaringen volgend verzoek moeder, verzoek vijf, persoonsgegevens punt 9, toegevoegd aan administratief dossier). Uw zus kon hier overigens ook niet uitleggen of verduidelijken waarom zij net voor het protestantisme koos. Diende immers te worden vastgesteld dat zij ook geen onderzoek verrichtte naar enige andere religie, dan wel stroming binnen het christendom (zie beslissing zus 2de verzoek in uw administratief dossier).

Zelfs al zouden jullie voor een andere stroming binnen het Christendom gegaan zijn, blijkt sowieso dat de kerk waar jullie heen gaan, de Arabische Baptistenkerk van Antwerpen, een protestantse kerk is (zie blauwe map, administratief dossier). Dat u en uw zus als protestanten, maar uw moeder, als katholiek, zich allen in dezelfde kerk lieten dopen hier zou hebben laten dopen is aldus onmogelijk. Het mag duidelijk zijn dat ook bovenstaande vaststellingen jullie geloofwaardigheid ook niet ten goede komen.

Wat er ook van zij, bleek bovendien dat uw basiskennis van het christendom ernstig te kort schoot. Vooreerst kon u niet eens de drie stromingen binnen het Christendom opnoemen. Na lang denken en twijfelen wist u uiteindelijk te vertellen dat er orthodoxen en protestanten zijn. Op de derde stroming, i.e. het katholicisme – nota bene de stroming waartoe uw moeder zich volgens u bekeerde, kon u doorheen het hele persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet komen (CGVS3, p. 3-4; toegevoegd aan administratief dossier). Dat u dan bovendien bij DVZ zelf verklaarde katholiek te zijn, maar deze stroming dan tijdens uw persoonlijk onderhoud niet eens meer kan noemen, slaat werkelijk alles.

U wist voorts ook niet hoeveel apostelen er waren. U verklaarde vaagweg dat dit er elf waren. U kon van geen enkel de naam noemen (CGVS3, p. 7). Kerstmis schetste u dan weer op 25 september (CGVS3, p. 6). De bijbel las u tot nog toe nooit volledig (CGVS3, p. 5). Op de vraag of u de stichter van het protestantisme, i.e. Maarten Luther (toegevoegd aan administratief dossier), kende antwoordde u negatief (CGVS3, p. 5).

Het mag duidelijk zijn dat er in alle redelijkheid kan verwacht worden dat u deze basiszaken toch zou kennen indien u daadwerkelijk, zoals u beweert, vanuit een oprechte en overtuigde interesse, besloot uw eigen religie af te vallen en u tot een andere religie te bekeren. Dit niet in het minst daar een dergelijke beslissing een ingrijpend gebeuren is waaraan de nodige reflectie voorafgaat, u al sinds 2018 interesse zou hebben in deze religie én u bovendien lessen en een training volgde.

Uit het geheel van voorgaande blijkt daarentegen dat u geenszins heeft weten te overtuigen van een oprechte en overtuigde interesse in en keuze voor het christendom, meer bepaald het protestantisme.

Dat u zich dan ingeval van een terugkeer naar Irak als christen zal manifesteren heeft u geenszins aangetoond en kan niet overtuigen.

Dat u om bovenstaande reden dan bijkomend wordt geviseerd door uw stam en/of vader, zodoende dat er zelfs een document werd opgemaakt waarin staat vermeld dat bloed mag worden vergoten, waarvan u een kopie neerlegt, kan evenmin worden aangenomen. Ten eerste, het stuk betreft enkel een kopie, geen

origineel, zodat de herkomst noch de authenticiteit hiervan kan worden nagegaan. Ook inhoudelijk valt er niets af te leiden uit deze dreigbrief. Hier valt enkel in terug te lezen dat jullie bloed vergoten moet worden. Met welke reden, waarom en door wie, staat nergens vermeld (zie dreigbrief). Hoe jullie in het bezit hiervan zijn geraakt is evenmin duidelijk. Uw moeder zou in haar verzoek verklaard hebben dit via een 'kennis' te hebben verkregen, maar zij verduidelijkt opnieuw niet via wie zij dit zou gekregen hebben en hoe die persoon dan aan dat document is geraakt (Zie Verklaring Volgend Verzoek DVZ moeder, dd. 23 juni 2023, vraag 19; toegevoegd aan blauwe map). Uzelf denkt dat uw moeder dit van 'iemand' via WhatsApp heeft gekregen. U **veronderstelt** dat iemand jullie bekering via sociale media moet opgemerkt hebben (CGVS3, p. 10). Los van alle veronderstellingen en blote beweringen kunnen hier ook menig vraagtekens bij gesteld worden. Gezien deze brief al dateert van 23 november 2022 valt voorts ook geenszins te begrijpen waarom u dan niet eerder een verzoek om internationale bescherming zou ingediend hebben met vermelding van dit element. Dat u zichzelf liet tegenhouden omdat jullie toen in de regularisatieprocedure zaten (CGVS3, p. 10) is niet ernstig. U verklaarde dat uw vorige regularisatieprocedure de reden is waarom u pas in 2023, **3 jaar na uw tweede aanvraag**, een derde aanvraag indiende (CGVS3, p. 9).

Het sterke vermoeden ontstaat dat het verkrijgen van een verblijfsvergunning voor u van groter belang is dan het effectief verkrijgen van internationale bescherming.

Bovendien houdt uw argumentatie geen steek daar u thans, in het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming, dan wel terzelfdetijd ook een nieuwe regularisatieprocedure opstartte.

Kan hier bovendien nog worden opgemerkt dat u in het kader van huidig verzoek met geen woord meer rept over uw beweerde homoseksualiteit, een van de kernelementen waarop u uw tweede verzoek steunde (CGVS2, p. 4 en CGVS3, p. 10).

Voorgaande geeft dan ook alle schijn dat u elk mogelijk asielmotief en/of procedure uitprobeert met als oogmerk uw verblijfsrecht te kunnen verlengen. Het zal niet verbazen dat al voorgaande niet in uw voordeel speelt bij de beoordeling van de algemene geloofwaardigheid. Ook de overige door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Ter staving van uw bekering legde u volgende documenten neer: een doopcertificaat, een attest dat u lessen volgde in de Arabische Baptistenkerk van Antwerpen (dd. 8 juli 2022) en het programma 'training voor MBB in Europa: 10-12 juni 2022'. De laatste twee stukken kunnen hooguit aantonen dat u bepaalde lessen heeft gevolgd, doch is het niet duidelijk hoeveel en waarover precies. Of u aan de training van 10- tot 2 juni 2022 heeft deelgenomen is evenmin aangetoond. Wat het doopcertificaat betreft, dient opgemerkt dat dit een bijzonder eenvoudig stuk betreft waarop ook nauwelijks een stempel is te zien; waardoor het CGVS niet uitsluit dat dit document louter ten uwen behoeven werd opgesteld. Dat u werd ingeschreven in het doopregister van de kerk is hiermee evenmin aangetoond. Daarenboven staat de naam van 'M.H.K.' vermeld, doch niet de familienaam 'A.', wat evenzeer vreemd is, aangezien uw volledige naam dan wel staat vermeld bij het attest van het volgen van de lessen. De brief van de geplande doop betreft vooreerst een kopie waarvan de authenticiteit niet na te gaan valt. Daarnaast staat de brief bol van de schrijffouten wat de authenticiteit ervan compleet onderuit haalt.

Ook de video's die terug te vinden zijn op de USB stick veranderen niets aan voorgaande. Waar en wanneer dit beeldmateriaal gemaakt is kan op geen enkele manier afgeleid worden hieruit. U en uw zus zijn te zien in een wit kleed, met een kruis erop, samen met andere onbekende mensen. Jullie staan in een cirkel en spreken, niet meer niet minder. Op geen enkel beeld is er ergens doopwater aanwezig. Hoe dan ook betreffen dit bovendien opnames van welke de inhoud gemakkelijk manipuleerbaar is en waarvan de authenticiteit dus niet na te gaan is.

De USB-stick bevat verder nog foto's, geklasseerd in twee mapjes genaamd 'Conferentie 2023' en 'Baptism 18 maart 2023'. De foto's tonen u en verschillende andere personen. Wie deze personen zijn, waarom, waar en in welke hoedanigheid jullie daar samen zijn, kan uit de foto's niet worden afgeleid. Op de foto's is enkel te zien dat jullie samen eten bereiden, opscheppen en ronddelen. Verder is er nog een groepsfoto waarop onbekende personen staan afgebeeld en tot slot een foto waarop uw zus te zien is, in het gezelschap van onbekende personen, terwijl een taart wordt aangesneden. Dat dit foto's zouden zijn van de conferentie waar jullie aan deelnamen alsook van een feestje dat plaatsvond na jullie doop, zoals uw zus beweerde (zie CGVS2 sub p. 6), kan uit de voorgelegde foto's niet worden afgeleid.

Tot slot, zoals duidelijk in bovenstaande werd aangehaald, heeft u geenszins aangetoond dat u vanuit een oprechte en doorleefde keuze besloten heeft u te bekeren tot het christendom. Dat u mogelijks godsdienstlessen volgde en u liet dopen, kan hier in alle ernst ook geen ander licht op werpen en volstaat geenszins om dan ook te besluiten dat u, ingeval van een terugkeer naar Irak problemen zal kennen en risico zou lopen omdat u als christen door het leven zal gaan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org> en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqjune-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023** (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen

bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat.

In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

In oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen de personen die betrokken waren bij de anti-regeringsbetogingen. Er braken gewelddadige conflicten uit tussen betogers enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote betogingen behoren nu echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 als gevolg van de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen, hoewel er nog steeds kleinschalige betogingen plaatsvinden die soms gepaard gaan met geweld. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een gedetailleerd onderzoek van de beschikbare informatie is de commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EUAA Guidance Note in juni 2022 zodanig is veranderd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die naar Irak terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Dat u hier nu in België een relatie heeft met een christelijk meisje (CGVS3, p. 8), kan ook geen ander licht werpen op voorgaande. Los van het feit dat dit allereerst een blote bewering betreft van uw kant, heeft dit voorts enkel betrekking op uw situatie in België. Bovendien kan hieruit ook geenszins worden afgeleid dat u, zoals u beweert, vanuit een oprechte en overtuigende keuze ook zelf bekeerd bent tot het christendom. Tot slot verduidelijkt noch concretiseert u wat u omwille hiervan dan zou vrezen moeten vrezen in Irak. Dat überhaupt iemand in Irak hiervan op de hoogte zou zijn, en op welke manier ze dit dan zouden te weten gekomen zijn, blijkt ook uit niets.

Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van uw situatie hier in België dient te wenden tot de hiertoe geeigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Ook in hoofde van uw zus werd beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar geen enkel geloof kon worden gehecht aan haar beweerde oprechte bekering. Ook uw moeder haar vijfde verzoek, waarin zij eveneens de kaart van de bekering trok, werd zoals reeds aangehaald (zie supra) wegens een gebrek aan geloofwaardigheid, onontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de schending van het redelijkheidsbeginsel en de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

II.1.2. Verwerende partij haalt eerstens aan dat verzoekende partij laattijdig een tweede verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dus de vrees in hoofde van verzoekende partij niet ernstig kan nemen: [...]

Verzoekende partij merkt op dat zij pas in 2021 effectief is bekeerd tot het Christendom. Echter, zij bevond zich toen in een regularisatieprocedure en wist niet dat zij verschillende procedures tegelijkertijd kon opstarten: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Pas later ontdekte verzoekende partij dat de regularisatieprocedure parallel kan worden opgestart met de asielprocedure en dus diende verzoekende partij een nieuw verzoek om internationale bescherming op basis van haar nieuw geloof.

Wat betreft het interesse van verzoekende partij in het Christendom wenst verzoekende partij het volgende te verduidelijken. Immers, zij heeft sinds haar kindertijd altijd God gekend in haar leven omwille van haar persoonlijke achtergrond in Irak. Haar vader dwong verzoekende partij zelfs rituelen uit te voeren waarin zij zichzelf diende te pijnigen. Toen zij aankwam in België, wenste zij niets meer te maken hebben met religie en kreeg zij een afkeer t.a.v. alles wat met religie te maken had: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Derhalve verklaarde verzoekende partij initieel geen geloof aan te hangen. Echter, omwille van haar persoonlijke achtergrond waarin zij voor aanzienlijke jaren in haar leven God heeft gekend, voelde zij een leegte en voelde zij zich verloren. Vervolgens begon zij na te denken en voelde zij toch een aantrekking tot het Christendom tijdens de lessen godsdienst op school: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Zij vergezelde haar moeder naar de kerk in 2018 zonder zelf bekeerd te zijn. Tijdens haar deelname aan de kerkactiviteiten in 2018 leerde zij het Christendom op een dieper niveau kennen en begon zij het Christendom te appreciëren. Verzoekende partij besloot dan in 2021 om zich effectief te bekeren. De timing waarnaar verwerende partij verwijst is aldus een verwarring. Verzoekende partij ging al naar de kerk in 2018 samen met haar moeder en zus, maar bekeerde zich effectief in 2021 naar het Christendom. Verwerende partij zoekt een 'logische verklaring' voor een innerlijk proces die niet op zwart-wit aan te tonen is. Een bekeringsproces is immers geen precieze wetenschap, zoals verwerende partij tracht te doen uitschijnen...

Verwerende partij tracht een rationale analyse te maken van het bekeringsproces van verzoekende partij en verwacht concretere antwoorden. Een bekering is inderdaad een ingrijpende en fundamentele gebeurtenis, maar het is een innerlijk proces dat voor verzoekende partij niet 'op een logische manier' uit te leggen is. Het is dan ook niet ernstig van verwerende partij te verwachten dat verzoekende partij een rationeel uitleg kunnen geven over een morele kwestie en heeft voor zover mogelijk getracht dit in verstaanbare woorden uiteen te zetten.

Het bekeringsproces en zich aangesproken voelen tot een bepaalde religie is geen exacte wetenschap. Verwerende partij kan het dan wel vreemd vinden hoe verzoekende partij zich tot een andere geloof wendde, doch dit was meer een roeping, een gevoel dat er op een bepaald ogenblik ontstaan is en waarin verzoekende partij zich verder heeft verdiept.

Zelfs iets heel kleins kan iemand prikkelen om zich aangetrokken te voelen tot een bepaald geloof. Verzoekende partij groeide bovendien op in een streng religieuze familie langs vaderskant, maar hier kwam zij in aanraking met het Christendom via haar moeder. Verzoekende partij deed mee aan rituelen in de kerk met haar moeder en zij voelde zich goed in de kerk, maar zij was nog bezig met de religie te verkennen en besloot persoonlijk in 2021 zich te bekeren.

Verzoekende partij heeft bovendien opzoekingen gedaan over het Jodendom, maar vond dat de religie weinig openstond voor mensen die niet geboren waren als jood i.t.t. het Christendom waar zij wel een openheid voelde naar iedereen toe: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Aangaande de gebrekkige kennis wenst verzoekende partij op te merken dat zij niet goed is in het onthouden van de verschillende namen of de hele theoretische uiteenzetting van het protestantisme uit haar hoofd kent, maar dat dit niet wegneemt dat zij deelneemt aan de activiteiten, lessen volgt en dat zij innerlijk wel volledig

bekeerd is. Het komt aldus niet aan verwerende partij toe om op basis van haar eigen aanvoelen het bekeringsproces van verzoekende partij als “vreemd” of “weinig overtuigend” te bestempelen en het op basis daarvan als ongeloofwaardig af te doen.

Bovendien is verzoekende partij gedoopt: [citaten uit het persoonlijk onderhoud]

Het doopsel van verzoekende partij wordt niet ernstig genomen. Meer nog, verwerende partij hecht geen geloof aan het doopsel omdat de stempel op het certificaat niet goed zichtbaar is. Dit is werkelijk absurd. Verzoekende partij heeft een origineel doopcertificaat neergelegd alsook videobeelden. Uiteraard kan beeldmateriaal geen eigen context schetsen en behoeft het een woordje uitleg zoals verzoekende partij heeft gedaan. Het doopsel staat dan ook vast en is een bijzonder belangrijk initiatieritueel. Dit toont precies aan dat zij zich meer in het geloof heeft verdiept en getuigt van haar oprechtheid in het nieuw geloof i.t.t. verwerende partij beweert.

II.1.3. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“II.2.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan subsidiaire bescherming. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij zich op een veilige manier zou kunnen vestigen in noord Irak – quod certe non.

II.2.2. Verzoekende partij kan zich nergens in Irak op een veilige manier vestigen. Verwerende partij erkent dat Irak steeds erg gevaarlijk is, dat er nog maandelijks doden en gewonden vallen. Verzoekende partij loopt een objectief risico op onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer naar Irak.

II.2.3 UNHCR stelt dat, om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, het niet vereist is dat de asielzoeker individueel, persoonlijk geïdendeerd wordt : [...]

II.2.4. Het UNHCR stelt dat het gehele land – direct of indirect- getroffen is door het geweld, en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Echter, verwerende partij blijkt dus de UNHCR guidelines volledig naast zich neer te leggen.

Uit verschillende artikelen blijkt dat Irak tot heden in een toestand van een gewapend conflict verkeert. Zo laat het meest recent COI Focus rapport het volgende gelden: [...]

Verwerende partij kan moeilijk blijven volharden dat het Irak thans aan de internationale veiligheidsvoorwaarden zou voldoen om verzoekende partij terug te sturen naar dat gebied.

De situatie in heel Irak is thans bijzonder onveilig en onstabiel en het is onmogelijk voor verzoekende partijen terug te keren naar hun land van herkomst zonder een ernstig risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van het vreemdelingenwet. Verzoekende partij is dan ook van mening dat verwerende partij artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet heeft geschonden. In het licht van al het voorgaande, meent verzoekende partij dan ook dat zij wel degelijk in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

II.2.5. Uit het bovenstaande blijkt dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Daarom wordt dan ook in hooforde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

2.2. Bij aanvullende nota van 5 februari 2025 brengt verweerder middels URL-verwijzing volgende landeninformatie bij:

- UNHCR “International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq” van januari 2024;

- EUAA “Country Guidance Note: Iraq” van november 2024;
- COI Focus “Irak – Veiligheidssituatie” van 26 april 2023 (update);
- EUAA “Country of Origin Report Iraq: Security situation” van mei 2024.

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker beroept zich in het kader van zijn onderhavig derde verzoek om internationale bescherming op een vrees voor vervolging omwille van zijn bekering tot het christendom.

Na analyse van de elementen in het dossier hecht de Raad geen geloof aan (de oprechtheid van) verzoekers voorgehouden bekering, omwille van de volgende redenen:

- In het kader van zijn eerste verzoek haalde verzoeker een vrees voor de sjjiitische milities en zijn vader aan, in het kader van zijn tweede verzoek een vrees omwille van zijn homoseksualiteit en in het kader van zijn derde verzoek een vrees omwille van zijn bekering tot het christendom. De vaststelling dat verzoeker doorheen zijn verschillende verzoeken telkens een geheel ander asielmotief naar voor schuift, tast de geloofwaardigheid en oprechtheid van zijn voorgehouden bekering aan.

- Verzoeker past zijn verklaringen aangaande zijn geloof doorheen de jaren en zijn opeenvolgende beschermingsverzoeken aan. Zo verklaarde hij in het kader van zijn eerste verzoek dat hij een sjjiitische moslim was en maakte hij geen enkel gewag van enige twijfel rond de islam. In het kader van zijn tweede verzoek verklaarde verzoeker voor het eerst atheïst te zijn (verklaring volgend verzoek van 8 september 2021 (tweede verzoek), vraag 9), dan wel geen atheïst te zijn, maar zonder God of religie te leven (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 12-13). Hieraan werd echter geen geloof gehecht (*cf.* beslissing niet-ontvankelijk verzoek van 16 juli 2021 en RvV nr. 268 144 van 11 februari 2022). In het kader van zijn derde verzoek verklaarde verzoeker dan plots bekeerd te zijn tot het christendom, maar kon hij niet eenduidig aangeven tot welke strekking hij zich bekeerd heeft en diende hij dit op te zoeken op zijn gsm (“*Katholiek sinds 2018*”,

verklaring volgend verzoek van 23 juni 2023 (derde verzoek), vraag 9; “Welke stroming volgt u binnen het Christendom?”, “Orthodox... neen. Jewel orthodox. Vz twijfelt en denkt. Nee het is niet orthodox, wacht he... mag ik het even opzoeken op mijn gsm?”, “Ja.”, “Protestants was het”, notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 4). De uitleg in het verzoekschrift, dat verzoeker sinds zijn kindertijd God in zijn leven heeft gekend, dat zijn vader hem dwong zichzelf te pijnigen, dat hij bij aankomst in België een afkeer had voor religie, dat hij daarom verklaarde geen geloof aan te hangen, dat hij vervolgens een leegte voelde, dat hij zijn moeder sinds 2018 vergezelde naar de kerk en dat hij in 2021 besloot zich effectief te bekeren, komt voor als een *post factum* poging om zijn ondoorleefde en ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn wijzigende geloofsovertuiging te verschonen. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid en oprechtheid van zijn voorgehouden bekering tot het christendom.

- Verzoeker legt warrige en tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van zijn bekering, met name dat hij sinds 2018 katholiek is (verklaring volgend verzoek (derde verzoek), vraag 9), dan wel sinds 2021 bekeerd zou zijn tot het christendom (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 3). Met de opmerking in het verzoekschrift dat hij sinds 2021 effectief bekeerd is tot het christendom, bevestigt hij louter één van de twee uiteenlopende versies van zijn verklaringen en kan hij de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen niet verschonen. De stelling dat verzoeker sinds 2018 zijn moeder vergezelde naar de kerk zonder zelf bekeerd te zijn, vormt een loutere *post factum* uitleg die duidelijk tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en gaat voorbij aan verzoekers duidelijke verklaring dat hij sinds 2018 katholiek is (verklaring volgend verzoek (derde verzoek), vraag 9). Dat verzoeker niet eenduidig kan stellen wanneer hij zich tot het christendom zou bekeerd hebben en zijn verklaringen bovendien een verschil van drie jaar betreffen, tast de geloofwaardigheid van zijn bekering wel degelijk aan.

- Verder wordt vastgesteld dat verzoeker en zijn zus (protestantisme) een andere stroming hebben gekozen dan verzoekers moeder (katholicisme), dit ondanks het feit dat zij zich rond dezelfde periode zijn beginnen interesseren in het christendom, zij samen de (protestantse) Arabische Baptistenkerk in Antwerpen zouden bezoeken, trainingen en conferenties bijwoonden én zich samen binnen dezelfde kerk zouden hebben laten dopen (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 3; notities van het persoonlijk onderhoud zus, p. 4; verklaring volgend verzoek van verzoekers moeder van 23 juni 2023, punt 9). Verzoekers zus kan evenmin uitleggen waarom zij voor het protestantisme koos en heeft geen onderzoek verricht naar een andere religie. Deze vaststellingen hebben een negatieve impact op de geloofwaardigheid van verzoeker, zijn zus en zijn moeder.

- Verzoekers basiskennis over het christendom is onaannemelijk ontoereikend. Zo kon verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud de drie belangrijke stromingen binnen het christendom niet opnoemen en bleef hij na lang denken steken bij de orthodoxen en protestanten, dit terwijl hij bij de DVZ zelf verklaard had katholiek te zijn (verklaring volgend verzoek (derde verzoek) vraag 9; notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 3-4) én zijn moeder katholiek zou zijn (verklaring volgend verzoek van verzoekers moeder van 23 juni 2023, punt 9). Verder wist hij niet hoeveel apostelen er waren, situeerde hij Kerstmis op 25 september en kende hij de stichter van het protestantisme niet (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 5, p. 7). Verzoekers onwetendheid knelt des te meer omdat de beslissing tot bekering een ingrijpend gebeuren is waar de nodige reflectie aan voorafgaat en hij bovendien lessen en een training volgde (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 5). Zelfs indien verzoeker niet goed is in het onthouden van namen of theorie, kan van verzoeker een zekere elementaire en doorleefde kennis over het christendom worden verwacht. Dit is niet het geval. Zo verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat hij opzoekingen heeft gedaan over het jodendom en dat deze religie in tegenstelling tot het christendom weinig openstaat voor mensen die niet als jood geboren zijn, kan dit bezwaarlijk zijn oprechte interesse in en bekering naar het christendom aantonen.

- Aangezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers oprechte en overtuigde interesse in en keuze voor het christendom (protestantisme), noch aan het gegeven dat verzoeker zich bij terugkeer naar Irak als christen zal manifesteren, kan niet worden aangenomen dat verzoeker omwille hiervan bijkomend zou worden gevisieerd door zijn stam en/of vader.

- Wat betreft de door verzoeker neergelegde dreigbrief van 23 november 2022 dient opgemerkt dat het om een kopie gaat, dat nergens vermeld wordt waarom en door wie het bloed van verzoeker en zijn gezin mag worden vergoten en dat niet duidelijk is hoe verzoekers moeder – en dus ook verzoeker – hiervan in het bezit is geraakt (verklaring volgend verzoek van verzoekers moeder (vijfde verzoek), vraag 19; notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 10).

- Gezien de brief dateert van 23 november 2022 kan niet worden ingezien waarom verzoeker niet eerder een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend met vermelding van dit nieuw element. De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker in een regularisatieprocedure zat en niet wist dat hij verschillende procedures tegelijk kon starten, is niet ernstig, te meer omdat verzoeker, alsook zijn moeder en zus, bekend

zijn met de asiel- en verblijfsprocedures in België en verzoeker verklaarde dat hij voor zijn regularisatieprocedure bijstand krijgt van een advocaat (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 9).

- Verzoeker rept in het kader van zijn onderhavig verzoek met geen woord meer over zijn beweerde homoseksualiteit, een van de kernelementen waarop hij zijn tweede verzoek steunde (notities van het persoonlijk onderhoud 3, p. 10).

- Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen, wekt verzoeker het vermoeden dat hij elk mogelijk asielmotief en/of procedure uitprobeert met als oogmerk om zijn verblijfsrecht te verlengen.

- Verzoeker heeft geenszins aangetoond dat hij vanuit een oprechte en doorleefde keuze besloten heeft zich te bekeren tot het christendom. Dat verzoeker mogelijk godsdienstlessen volgde en zich liet dopen, kan hier geen ander licht op werpen en volstaat geenszins om te besluiten dat verzoeker in geval van terugkeer naar Irak problemen zal kennen omdat hij als gepercipieerd christen door het leven zal gaan.

Ingevolge de voorstaande vaststellingen wordt geen enkel geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden oprechte en overtuigende bekering tot het christendom, noch dat verzoeker zich in geval van terugkeer naar Irak als christen zal manifesteren, laat staan dat hij omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren.

Verzoeker komt in het verzoekschrift voor het overige niet verder dan het louter volharden in zijn bekering tot het christendom, het citeren van eerder afgelegde en beoordeelde verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente en draagkrachtige motieven, die steun vinden in het administratief dossier, kunnen verklaren of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt.

6. De bestreden beslissing motiveert terecht en omstandig omtrent de overige door verzoeker neergelegde stukken:

“Ook de overige door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Ter staving van uw bekering legde u volgende documenten neer: een doopcertificaat, een attest dat u lessen volgde in de Arabische Baptistenkerk van Antwerpen (dd. 8 juli 2022) en het programma ‘training voor MBB in Europa: 10-12 juni 2022’. De laatste twee stukken kunnen hooguit aantonen dat u bepaalde lessen heeft gevolgd, doch is het niet duidelijk hoeveel en waarover precies. Of u aan de training van 10- tot 2 juni 2022 heeft deelgenomen is evenmin aangetoond. Wat het doopcertificaat betreft, dient opgemerkt dat dit een bijzonder eenvoudig stuk betreft waarop ook nauwelijks een stempel is te zien; waardoor het CGVS niet uitsluit dat dit document louter ten uwen behoeven werd opgesteld. Dat u werd ingeschreven in het doopregister van de kerk is hiermee evenmin aangetoond. Daarenboven staat de naam van ‘M.H.K.’ vermeld, doch niet de familienaam ‘A.’, wat evenzeer vreemd is, aangezien uw volledige naam dan wel staat vermeld bij het attest van het volgen van de lessen. De brief van de geplande doop betreft vooreerst een kopie waarvan de authenticiteit niet na te gaan valt. Daarnaast staat de brief bol van de schrijffouten wat de authenticiteit ervan compleet onderuit haalt.

Ook de video’s die terug te vinden zijn op de USB stick veranderen niets aan voorgaande. Waar en wanneer dit beeldmateriaal gemaakt is kan op geen enkele manier afgeleid worden hieruit. U en uw zus zijn te zien in een wit kled, met een kruis erop, samen met andere onbekende mensen. Jullie staan in een cirkel en spreken, niet meer niet minder. Op geen enkel beeld is er ergens doopwater aanwezig. Hoe dan ook betreffen dit bovendien opnames van welke de inhoud gemakkelijk manipuleerbaar is en waarvan de authenticiteit dus niet na te gaan is.

De USB-stick bevat verder nog foto’s, geklasseerd in twee mapjes genaamd ‘Conferentie 2023’ en ‘Baptism 18 maart 2023’. De foto’s tonen u en verschillende andere personen. Wie deze personen zijn, waarom, waar en in welke hoedanigheid jullie daar samen zijn, kan uit de foto’s niet worden afgeleid. Op de foto’s is enkel te zien dat jullie samen eten bereiden, opscheppen en ronddelen. Verder is er nog een groepsfoto waarop onbekende personen staan afgebeeld en tot slot een foto waarop uw zus te zien is, in het gezelschap van onbekende personen, terwijl een taart wordt aangesneden. Dat dit foto’s zouden zijn van de conferentie waar jullie aan deelnamen alsook van een feestje dat plaatsvond na jullie doop, zoals uw zus beweerde (zie CGVS2 zus p. 6), kan uit de voorgelegde foto’s niet worden afgeleid.”

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motivering aangaande de door hem bijgebrachte stukken concreet te weerleggen.

Zo verzoeker opwerpt dat het “*werkelijk absurd*” is dat verweerder geen geloof hecht aan zijn doopsel omdat de stempel op het certificaat niet goed zichtbaar is, gaat hij eraan voorbij dat de bewijswaarde van het certificaat eveneens wordt aangetast omdat verzoekers familienaam er niet op vermeld staat. Bovendien

toont verzoeker met dit document geenszins aan dat hij zou zijn ingeschreven in het doopregister van de kerk. Wat betreft de video's kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker gedoopt is.

Hoe dan ook, zelfs indien verzoeker daadwerkelijk gedoopt werd, kan dit loutere gegeven geen afbreuk doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van (de oprechtheid van) verzoekers voorgehouden bekering tot het christendom en volstaat dit geenszins om te besluiten dat verzoeker bij terugkeer naar Irak problemen zal kennen omdat hij als christen door het leven zal gaan.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de actualisatie aangebracht door verweerder middels aanvullende nota van 5 februari 2025, waaruit blijkt dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan dat verzoeker, louter door zijn aanwezigheid daar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van verzoekers leven of persoon in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De landeninformatie waarnaar verzoeker in het verzoekschrift verwijst is dezelfde als de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Ten slotte kan in navolging van verweerder worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die tot gevolg hebben dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

9. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS